

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Dobrossy István ügyvéd

BUDAÖRSI JÁRÁSBÍRÓSÁG
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

BUDAÖRS
Koszorú utca 2.
2040

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	IV/934-0/2014		
Érkezett:	2014 MÁJ 09.		
Példány:	1	Kezelőiroda:	
Melléklet:	2 db		PC

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, a

[redacted] képviselőjében, a Budapest Környéki Törvényszék 2.Pkf.23.696/2013/2. számú, a Budaörsi Járásbíróság 1402-20.Vh.308/2013/4. számú végzését helybenhagyó végzésével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I./

A [redacted] végrehajtást kérő képviselőjében végrehajtási eljárás megindítását kezdeményeztem az [redacted] adóssal szemben, mely során a végrehajtó a követelés behajthatatlanságára hivatkozva a végrehajtási eljárás szünetelését állapította meg és díjjegyzékében további végrehajtási költségek előlegezésére hívta fel a végrehajtást kérőt. A hivatkozott végrehajtói intézkedéssel szemben kifogással éltem, melyet a Budaörsi Járásbíróság elutasított. A Budaörsi Járásbíróság végzésével szemben fellebbezést terjesztettem elő, melyet a Budapest Környéki Törvényszék helybenhagyott (*1. számú melléklet: díjjegyzék, kifogás, fellebbezés, végzések*).

A Budapest Környéki Törvényszék hivatkozott végzésében kifejtette, hogy álláspontja szerint az irányadó joggyakorlat egyértelműen a végrehajtást kérőre telepíti a költség megfizetését akkor, ha a követelés behajthatatlan és ez okból szünetelésre kerül sor.

II./

Álláspontom szerint a Budaörsi Járásbíróság, illetve a Budapest Környéki Törvényszék jogértelmezése sérti a végrehajtást kérő Alaptörvényben foglalt jogait az alábbiak miatt:

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék bár hivatkozott arra, hogy „*az irányadó joggyakorlat egyértelműen a végrehajtást kérőre telepíti a költség megfizetését*”, azonban ezt semmilyen jogszabályhellyel, eseti döntéssel nem támasztotta alá, vagyis lényegében anélkül terhelt fizetési kötelezettséget a végrehajtást kérőre, hogy végzését érdemi, valóban megalapozott érveléssel támasztotta volna alá. A végrehajtást kérő számára ez azért is különösen sérelmes, mert egy őt jogszerűen megillető követelés érvényesítése érdekében indított végrehajtási eljárásban százezres nagyságrendű költségeket kellett előlegeznie annak ellenére, hogy az eljárásból semmilyen megtérüléshez nem jutott és az ügyben a végrehajtó érdemi intézkedést nem is foganatosított. A Budapest Környéki Törvényszék álláspontja szerint ugyanis teljesen jogszerű lépés a végrehajtó részéről az, hogy a 85.000,- Ft-os végrehajtási költségrézsz befizetése után az ügyben érdemi intézkedés nélkül megállapítja, hogy a követelés behajthatatlan, majd további 128.557,- Ft befizetésére hívja fel a végrehajtást kérőt nyilvánvalóan teljesen alaptalanul, hiszen ténylegesen teljesített eljárásának díját és költségeit az eredetileg megfizetett költségrézsz is bőven fedezte.

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék és a Budaörsi Járásbíróság végzései szerinti jogértelmezés elterjedése a végrehajtást kérőket kiszolgáltatott és tarthatatlan helyzetbe hozná, hiszen a végrehajtást kérők joggal tarthatnának attól, hogy a végrehajtási eljárásból nemhogy nem fognak megtérüléshez jutni, de az eljárás eredménytelensége esetén még nekik kell majd súlyos – az eljárás kezdetén megfizetettnél is lényegesen jelentősebb – további költségeket viselniük azért, mert jogos követeléseiket érvényesíteni akarták. Álláspontom egy modern, a tulajdon tiszteletén alapuló jogállamban elfogadhatatlan az, hogy aránytalan, előre szinte beláthatatlan, a végrehajtói eljárással összefüggésben fel sem merülő költségeket terheljenek azokra, akik jogos követeléseiket érvényesíteni akarják. A végrehajtást kérőknek ugyanis jogos – a jogbiztonság elve, a tulajdonhoz és a tisztességes ügyintézéshez fűződő jogaik alapján fennálló – érdekei fűződnek ahhoz, hogy kizárólag ésszerű, a végrehajtási eljárással szükségszerűen felmerülő, előre látható, jogszabályban rögzített mértékű költségeket kelljen megelőlegezniük követeléseik érvényesítése érdekében, és tőlük az eljárás során ne lehessen megkövetelni további – egyébként fel sem merülő, a végrehajtói tevékenységgel arányban nem álló – költségek viselését úgy, hogy az eljárásból egyébként semmilyen megtérüléshez nem jutnak.

Az Alaptörvény Alapvetés című fejezete B) cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Magyarország független, demokratikus jogállam*”.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár*”.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XXIV. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni*”.

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék hivatkozott végzése szerinti – a jogállamiság alapelveivel összeegyeztethetetlen eredményre vezető - jogértelmezése súlyosan sérti a végrehajtást kérőnek az Alaptörvény idézett rendelkezéseiben biztosított jogait, hiszen általa a fentiekben leírtak miatt sérülnek tulajdonhoz fűződő jogai, valamint a tisztességes eljáráshoz, ügyintézéshez fűződő jogai is (a végrehajtó ugyanis álláspontom szerint a végrehajtási eljárásban lényegében hatóságként jár el). Megjegyzem, hogy a Budapest Környéki Törvényszék végzése azért is aggályos, mert a kialakult joggyakorlatra alapozza döntését anélkül, hogy feltárná, hogy ez a joggyakorlat milyen eseti döntésekben ölt testet, mely végzésének megalapozatlanságát, az indoklás elégtelenségét támasztja alá.

A Vht. 254. § értelmében: „(1) A végrehajtót a tevékenységéért — a jogszabályba foglalt végrehajtói díjszabás szerint megállapított — díj és költségtérítés illeti meg.

(2) A végrehajtó díja munkadíjból és jutalékból áll, ezen felül jogosult az eljárással kapcsolatban felmerült költségei megtérítésére.

(3) A munkadíj a végrehajtási ügyértékhez vagy az eljárásra fordított időhöz, továbbá az elvégzett eljárási cselekményekhez igazodik.

(4) *Jutalék a végrehajtási eljárás eredményessége vagy részbeni eredményessége esetén jár a végrehajtónak függetlenül attól, hogy a teljesítés a végrehajtóhoz vagy a végrehajtást kérőhöz pénzben vagy természetben történt.*

(5) *A végrehajtónak a díjazását és költségeinek megtérítését megállapító rendelkezése ellen – ideértve a végrehajtási költségek előlegezésére történő felhívását is – a 217. § szerint van helye jogorvoslatnak.*

(6) *A felvilágosításra jogosult kérelmére a végrehajtó által a végrehajtási ügy iratáról kiadott másolatért a külön jogszabályban meghatározott összegű költségtérítést kell fizetni a végrehajtó részére, mely nem végrehajtási költség”.*

A bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 34. § b) pontja értelmében: *„Befejezett a végrehajtási ügy akkor is (ügyviteli befejezés), ha*
b) a végrehajtás szünetel”

A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet 1. § (2) bekezdése értelmében: *„A munkadíjat és a költségtérítést a végrehajtást kérő előlegezi; ezeket az összegeket és a behajtási jutalékot az adós viseli. A végrehajtói kézbesítésért (Vht. 31/D. §; a továbbiakban: kézbesítés) járó díjat a végrehajtást kérő (kérelmező) előlegezi és viseli”.*

Álláspontom szerint az eljárt bíróságok Alaptörvénnyel ellentétes gyakorlatának kialakulásában annak is szerepe van, hogy a fenti jogszabályhelyek nem kellően egyértelműek, mely lehetőséget teremtett a hivatkozott joggyakorlat kialakítására, ezért azok alaptörvény-ellenességének felülvizsgálata szintén indokolt.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése értelmében: *„Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán*

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § értelmében: *„(1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.*

(2) A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni”.

Álláspontom szerint mivel a Budapest Környéki Törvényszék hivatkozott végzése – a Budaörsi Járásbíróság első fokú végzésére is kiterjedően – Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisíteni, illetve amennyiben a döntés alaptörvény-ellenessége az alkalmazandó jogszabályi környezet alaptörvény-ellenességére vezethető vissza, úgy az irányadó jogszabályokat is felül kell vizsgálnia.

A jelen beadványomhoz mellékelt iratok tanúsága szerint a végrehajtást kérő a rendelkezésére álló rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

III./

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 2.Pkf.23.696/2013/2. számú végzését – a Budaörsi Járásbíróság 1402-20.Vh.308/2013/4. számú végzésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezni és az első fokon eljárt Budaörsi Járásbíróságot új eljárás lefolytatására és új végzés meghozatalára utasítani szíveskedjen.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a BAUMAG Stratégiai Fejlesztő Szövetkezet „fa” adatainak nyilvános kezeléséhez és indítványának nyilvánosságra hozatalához hozzájárul és az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Debrecen, 2014. április 28.

Tisztelettel:

Dr. Dobrossy István
1025 Debrecen, 105543
ügyvéd

